



ОБЛАСНІ ДЕПУТАТИ НА ЗАХИСТІ ІНТЕРЕСІВ ГРОМАДЯН

Питання підняття тарифів на газ та електроенергію третій тиждень поспіль бентежать українське суспільство. Захистити право громадян мати належні їм пільги взялися народні обранці низки міст нашої держави, і, не дивлячись на новорічні свята та жорсткий карантин, провели пленарні засідання міських та обласних рад. Хмельниччина стала третьою серед областей держави, обранці якої направили свої вимоги на розгляд законодавців.

15 січня у Хмельницькому відбулася третя (позачергова) сесія обласної ради, метою якої стало затвердження та направлення відповідного звернення до владних структур держави із приводу зміни тарифів: Президента, Верховної Ради та Кабінету Міністрів України. Участь у пленарному засіданні взяв генеральний директор Хмельницької АЕС Андрій Козюра, якого у жовтні минулого року було обрано депутатом Хмельницької обласної ради.

У розмові із станційними журналістами очільник енергопідприємства наголосив, що, насамперед, обговоренням даного питання у Хмельницькому займалися у комісіях обласної ради: «Для нашого регіону це звернення дуже важливе, адже частина населення проживає у зоні спостереження Хмельницької АЕС і отримує законні пільги щодо сплати за споживання електроенергії, так званий пільговий тариф, згідно з яким споживачі оплачують суму у обсязі 70% від загальної. До того ж пільговими були перші 100 кВт*год, на які теж розповсюджувалася знижка. Враховуючи це, ми сформували текст звернення, внесли необхідні пропозиції та важ-



ливі правки, які стосуються, власне, відновлення пільгового тарифу для споживачів 30-км зони, і затвердили його більшістю голосів. Наразі маємо сподівання на співпрацю та конструктив з боку профільного міністерства, Кабміну, Верховної Ради та Президента України».

Андрій Козюра зазначив, що обласні депутати у зверненні намагалися звернути увагу, насамперед, Верховної Ради України і керівництва держави на якнайшвидше прийняття законопроекту №2778 «Про внесення змін до деяких законів України щодо ціноутворення та тарифів на електроенергію для споживачів, які постійно проживають у 30-кілометровій зоні атомних електростанцій», який вже рік знаходиться на розгляді парламенту.

- Цей законопроект має врегулювати наявність пільгового тарифу, адже саме в ньому пропонується внести зміни у закони України «Про ринок електричної енергії» та «Про використання ядерної енергетики та радіаційну безпеку» і прописати на законодавчому рівні ціноутворення та тарифи на електроенергію для споживачів, які постійно проживають у зоні спостереження АЕС. Ми як депутати обласного рівня вимагаємо, щоб Верховна Рада не зволікала і затвердила даний документ, - зауважив генеральний директор Хмельницької АЕС.

Андрій Ротиславович також акцентував, що Нетішин – практично єдине місто в області, яке обігривається виключно за рахунок електричної енергії, адже мешканці садибної забудови не мають альтернативи у вигляді природного газу чи інших джерел тепла, тому особливо залежні від пільгового тарифу.

Другим питанням позачергової сесії Хмельницької обласної ради було обговорення відміни жорсткого локдауну. Позиція очільника Хмельницької АЕС полягає у наступному: карантин – це вимушений захід, який керівництво держави прийняло, враховуючи статистику захворювання населення. Енергопідприємство також тривалий період працює в обмежувальних умовах, проте кожен має розуміти, що самосвідомість, ретельне виконання низки санітарно-епідеміологічних заходів та відповідальність – це ті складові, які наблизять перемогу над хворобою.

Тетяна Степанюк

ФУНКЦІЇ З УПРАВЛІННЯ ЕНЕРГОАТОМОМ ПЕРЕЙШЛИ ДО КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ

20 січня 2021 року Кабінет міністрів на своєму засіданні ухвалив рішення про перепідпорядкування державного підприємства НАЕК «Енергоатом». Відтепер функції з управління оператором чотирьох атомних електростанцій України здійснюватиме безпосередньо Уряд. Про це прем'єр-міністр України Денис Шмигаль повідомив у своєму Telegram-каналі. За словами прем'єр-міністра, рішення ухвалене на виконання доручення Президента України, а також умов Третього енергетичного пакета Європейського Союзу в частині розмежування операторів системи передачі, виробників та постачальників електроенергії.

Напередодні Енергоатом було внесено до Переліку єдиних майнових комплексів державних підприємств, функції з

управління якими перейшли до Уряду. До нього увійшли також Калуська й Лисичанська ТЕЦ, ТЕЦ-2, приватні акціонерні товариства «Укргідроенерго» і Нижньодніпровська ГЕС. Міністерство економіки має підготувати й подати на розгляд Кабміну проекти рішень щодо затвердження статутів цих держпідприємств.

Нагадаємо, рішення Уряду ухвалене на виконання Указу Президента України №406 «Про невідкладні заходи щодо стабілізації ситуації в енергетичній сфері та подальшого розвитку ядерної енергетики» від 22 вересня 2020 року. Цим документом Президент України доручив Кабміну розглянути питання вдосконалення управління державним підприємством «НАЕК»Енергоатом», зокрема взяти на себе функції з управління компанією.

ВІДЗНАКИ ЗА ПРАЦЮ

У військових звитяга вимірюється роїчним вчинком, часом коротким і яскравим, як блискавка. Трудова звитяга – процес тривалий, вдумливий, з великою затратою зусиль. І відзнаки за працю також довго виношуються, як мовиться, обмізковуються, зважуються, оцінюються у часі. Перекоаний, що їх значимість дуже висока і вагома.



22 грудня минулого року Президент України підписав Указ про відзначення групи фахівців-енергетиків державними нагородами. «За вагоми особистий внесок у розвиток вітчизняного енергетичного комплексу, багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм постановляю: «Нагородити орденем «За заслуги» III ступеня Хатьомкіна Олега Вадимовича - заступника головного інженера відокремленого підрозділу «Хмельницька атомна електрична станція» державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

Скупо, лаконічно. А за цією відзнакою ціле життя. Після Одеського політеху прийшов він у колектив ХАЕС. Проїшов усі щаблі зростання: оператор, старший оператор реакторного відділення, старший інженер з ремонту та експлуатації, старший інженер з управління реактором, начальник зміни реакторного цеху. З березня 1998 року заступник начальника, начальник виробничо-технічного відділу, заступник генерального директора із забезпечення якості, заступник генерального директора з нагляду та якості, начальник реакторного цеху, а з 2005 року обіймає посаду заступника головного інженера з технології і інжинірингу. Має цінні якості оперативного працівника, вмє об'єднати глибокі технічні знання з правильною оцінкою вироб-

ничої ситуації. Рішення приймає оперативно та якісно.

Багато сил та енергії приклав у період пусконаладжувальних робіт та введення в промислову експлуатацію енергоблока №2.

Упродовж 2018-2019 років, згідно із введеним графіком виконання інжинірингових робіт контролював конкретний план дій щодо впровадження намічених заходів на енергоблоці №1, що дало можливість вийти на остаточний позитивний результат – продовження ліцензії на експлуатацію енергоблока, зокрема у виконанні оцінки технічного стану основного обладнання, додаткового контролю металу, повірочних розрахунках, тощо. Опікувався роботами Комплексної (зведеної) програми з підвищення безпеки, у тому числі у вжитті заходів із попередження аварій з врахуванням аварії на атомній електростанції Фукусіма-1.

Під його безпосереднім керівництвом здійснюється вся інженерна і технічна підтримка експлуатації атомної електростанції, діяльність з модернізації і реконструкції обладнання і систем, управління ресурсом, продовження термінів експлуатації і зняття з експлуатації енергоблоків.

За успіхи у трудовій діяльності нагороджений нагрудними знаками «Заслужений працівник атомної енергетики» ДП «НАЕК «Енергоатом», «Почесний працівник ВП ХАЕС», «Почесний працівник атомної енергетики» ДП «НАЕК «Енергоатом».



Головний технолог служби головного технолога Руслан Миколайович Кариков у відокремленому підрозділі «Хмельницька атомна електростанція» працює з серпня 1996 року. Обіймав посади провідного інженера з управління реактором, начальника зміни енер-

гоблока, провідного інструктора навчально-тренувального центру, начальника зміни АЕС. З січня 2015 року на посаді головного технолога служби головного технолога.

Володіє великим практичним досвідом та знаннями, має схильність до глибокої аналітичної роботи, на високому професійному рівні вирішує складні інженерні завдання. Підготував ряд документів із вдосконалення роботи групи інженерної підтримки. Під час прийняття рішень передбачає розвиток подій і наслідки їх застосування, у зв'язку з чим знаходить оптимальні шляхи вирішення поставлених завдань. Дотримується принципів культури безпеки особисто і забезпечує їх дотримання підлеглим персоналом. Під його керівництвом колектив успішно виконує всі поставлені завдання.

Багато уваги приділяє впровадженню нових технологій, форм і методів роботи, які підвищують продуктивність та ефективність праці. Забезпечує налагодження ефективних виробничих відносин і зв'язків між підрозділами. Сприяє професійному зростанню персоналу. Дотримується особисто і здійснює систематичний контроль за дотриманням підлеглим персоналом трудової дисципліни, правил внутрішнього трудового розпорядку.

Двічі був занесений на Дошку Пошани «Вони – твоя гордість ХАЕС». Нагороджений Почесною грамотою державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

За підсумками роботи у 2020 році відзначений Подякою Міністерства енергетики України.

Заступник головного інженера з експлуатації Євгеній Вячеславович Носиков також відзначений Подякою Міністерства енергетики України.

Після закінчення Зуєвського енергетичного технікуму у 1986 році розпочав трудовий шлях черговим слюсарем 4 групи в турбінному цеху Хмельницької атомної електростанції. Відслужив у Збройних Силах і продовжив працювати у турбінному цеху, піднімаючись щаблями майстерності і знань від машиніста обхідника 5 групи до старшого машиніста, провідного інженера управління турбіною, начальника зміни цеху, заступника начальника цеху з експлуатації турбінного цеху. Основну роботу успішно поєднав із навчанням у Міжгалузовому інституті післядипломної освіти національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут», де здобув кваліфікацію інженера-фізика-теплоенергетика.

У 2010 році Євгеній Вячеславович переведений на посаду начальника цеху налагодження та випробовування устаткування, а з серпня 2017 року обіймає посаду заступника головного інженера з експлуатації відокремленого підрозділу «Хмельницька атомна електростанція».

На зазначених посадах виконував свої обов'язки згідно із вимогами посадових інструкцій. Зарекомендував себе технічно грамотним, ініціативним та самостійним фахівцем. Володіє великим практичним досвідом, має схильність до глибокої аналітичної роботи. Вміє планувати та організувати свою роботу та роботу підлеглого персоналу. Вміє згуртувати колектив для вирішення важливих інженерних завдань. Багато сил та енергії приклав під час пусконаладжувальних робіт та введення у промислову експлуатацію енергоблока №2. Після успішної підготовки та перевірки знань, періодично виконує обов'язки головного інженера ХАЕС. За успіхи в трудовій діяльності нагороджений відзнакою «За вагомий внесок у розвиток атомної енергетики України ДП «НАЕК «Енергоатом», Почесною грамотою Хмельницької обласної Ради 2005 року, знаками «Заслужений працівник Хмельницької АЕС» та «Відмінник атомної енергетики» державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

Володимир Олександрович Ходак (на знімку) після закінчення Обнінського інституту атомної енергетики у 1988 році прийшов на ХАЕС в якості оператора реакторного відділення. Далі працював машиністом-обхідником, провідним інженером з управління турбіною, начальником зміни турбінного цеху. З 2006 року переведений на посаду начальника зміни енергоблока.

Відповідно до посадових обов'язків, здійснює оперативне керування зміною, забезпечуючи економічну, надійну і безпечну експлуатацію обладнання енергоблока. Постійно працює над підвищенням кваліфікації і загальноосвітнього рівня. Ініціативний, самостійний у прийнятті рішень, відповідально підходить до виконання посадових обов'язків, виробничих завдань. Має гарну ерудицію і фахові технічні знання, високу працездатність. У 2004 році брав активну участь у підготовці до пуску енергоблока №2.

Накопичений досвід і знання передає молодим працівникам оперативного персоналу. За сумлінну працю та високий професіоналізм Ходак В.О. був нагороджений Грамотою Міністерства палива та енергетики України, Почесною грамотою державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом», відзнакою «За вагомий внесок у розвиток атомної енергетики України» державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом». Нині його відзначено Почесною грамотою Міністерства енергетики України.

У слюсаря-ремонтника 5 розряду цеху дезактивації і поводження з радіоактивними відходами Петра Віталійовича Шатковського також є відзнаки за працю - Грамота Мінпаливенерго України та Почесна грамота Міненерговугілля України.

Цьогоріч до них додався нагрудний знак «Відмінник енергетики України» Міністерства енергетики України. Чверть віку з сорока трудових років він працює у галузі атомної енергетики.

В структурі ХАЕС розпочинав у якості монтажника внутрішніх санітарно-технічних систем і устаткування 4 розряду житлово-комунального управління. Невдовзі переведений у цех дезактивації дезактиваторником 4 групи, а з 2004 року працює слюсарем-ремонтником 5 розряду дільниці з дезактивації спецодягу та санпропускного режиму цеху дезактивації і поводження з радіоактивними відходами. До його обов'язків входить проведення капітального, середнього, точного ремонтів та технічного обслуговування технологічного устаткування спецпральні, вузла дезактивації і трубопроводів, дезактивації спецкорпусу і енергоблоків №1 та №2 Хмельницької атомної електростанції згідно з технологічними процесами та інструкціями з ремонту устаткування.

У 2004 році брав активну участь у пусконаладжувальних роботах на енергоблоці №2. Суворо дотримується трудової дисципліни. У роботі використовує багатий досвід та професійні навички, вирішує складні технічні проблеми й завдання. Активний у громадському житті колективу.

Підготував
Віктор Гусаров



НКРЕКП УХВАЛИЛА РІШЕННЯ ПРО РОЗПОДІЛ КОШТІВ ДЛЯ ПОГАШЕННЯ ЗАБОРГОВАНОСТІ ПЕРЕД ВИРОБНИКАМИ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП), видала настанову, завдяки якій можна буде розпочати процес погашення заборгованості на ринку електричної енергії. Про це повідомляється на офіційному вебсайті регулятора. Згідно з документом державне підприємство «Гарантований покупець» щонайменше 50% коштів, які воно отримує від НЕК «Укренерго» в рамках кредитів, наданих банками під гарантії держави, має направляти на погашення за-

боргованості перед ДП «НАЕК «Енергоатом».

До того ж попереднє рішення Кабінету міністрів передбачає рівний розподіл між Енергоатомом та компаніями ВДЕ-генерації 10,2 млрд грн кредитів під державні гарантії, отриманих НЕК «Укренерго» від трьох державних банків для погашення її заборгованості перед «Гарантованим покупцем». Про це в інтерв'ю інформаційному агентству «Інтерфакс-Україна» повідомив прем'єр-міністр Денис Шмигаль. «Попереднє рішення: розподіли-

ти кошти від Укренерго рівними частками між Енергоатомом та виробниками «зеленої» електроенергії», – пояснив він.

Прем'єр підкреслив, що в разі прийняття остаточного рішення сторони отримають по 5,1 млрд гривень, та додав, що вважає такий підхід збалансованим і компромісним. Денис Шмигаль запевнив, що Уряд усвідомлює всю важливість пріоритетної підтримки атомної генерації як запоруки енергетичної безпеки держави за одночасного дотримання міжнарод-

них зобов'язань України із розвитку генерації ВДП.

Нагадаємо, 10 грудня 2020 року Кабмін у межах наданих йому Верховною Радою повноважень схвалив державні гарантії щодо оформлення Ощадбанком, Укресімбанком та Укргазбанком кредитних ліній сукупною сумою 11,3 млрд грн – для розрахунків НЕК «Укренерго» з ДП «Гарантований покупець» та подальшого погашення заборгованості перед виробниками електроенергії, яка наразі становить близько 30 млрд грн.

ВОНИ ЗАКЛАДАЛИ ТРАДИЦІЇ В ЖИТТІ КОЛЕКТИВУ

Нещодавно зустрів давнього товариша, який мешкає у Шепетівці, Григорія Почапінського. Розговорились про життя-буття. Діти, онуки, такі-сякі досягнення та інтереси у житті. «А знаєш, чого мені останнім часом найбільше хочеться? – запитав співрозмовник. – Побувати у своєму цеху, посидіти з хлопцями у побутовій кімнаті, поговорити»...

Понад десять років їздив чоловік з Шепетівки на роботу у Нетішин. Працював у ЦЦР слюсарем. І хоча у попередній біографії була у нього інженерна посада на місцевому заводі, серцем прикипів до ХАЕС. Таких людей багато.

Нині йдуть на заслужений відпочинок троє людей, що лівову частку своєї трудової діяльності присвятили нашому колективу.

Валерій Вікторович Лисенко на Хмельницькій АЕС з серпня 1985 року після закінчення Одеського політехнічного інституту. Працював на посадах оператора реакторного відділення реакторного цеху, старшого інженера з експлуатації, інженера з управління реактором, начальника зміни реакторного цеху, начальника зміни блока, начальника зміни станції, начальника цеху централізованого ремонту. Останні 16 років - заступник головного інженера з ремонту.

Свого часу він поділився спогадами про шлях у атомну енергетику: «Після школи продовжив навчання у технікумі м'ясо-молочної промисловості. Згодом встиг попрацювати слюсарем з ремонту обладнання Тальнівського цукрового та Одеського машинобудівного заводів. Було бажання здобути вищу освіту.

У той час популярними були розповіді про новобудови, зокрема і такі потужні, як АЕС. Отож ми з товаришем обрали для себе напрямок – «Атомні електростанції та установки» і гайнули до Одеси. Ми розуміли, що після армії годі розраховувати на багаж знань, який дещо «вिवітрився» під час служби. Як мовиться, довелось серйозно взятись за підручники і протягом двох років перебування на підготовчому відділенні Одеського політеху вдалось надолужити згаяне. Ставку зробили на дисципліни математичного напрямку. Успіх не забарився – ми стали повноцінними студентами.

Коли прийшов час переддипломної практики, виникло бажання обрати для себе цікаву та перспективну АЕС. Спочатку були оглядини Рівненської АЕС. Коли потрапив на територію будівництва міста енергетиків Нетішина, якийсь внутрішній голос підказав, що вона стане

моєю долею. Зробив візит до першого директора Хмельницької АЕС Олексія Троценка з проханням надати певні документи для написання дипломної роботи. Деякі з них мали гриф «Для службового користування», але Олексій Іванович перейнявся нашими проблемами. Кілька недоспаних ночей у одному із одеських гуртожитків сприяли опрацюванню та використанню унікального креслення».

Молодий спеціаліст із дипломом в руках Валерій Лисенко ступив на нетішинську землю у 1985 році.

Валерій Лисенко став членом чисельної родини атомників у якості оператора реакторного відділення. Брав активну участь у пусконаладжувальних роботах та безпосередній експлу-



тації першого енергоблока. Далі щаблями зростання були інженерна посада у реакторному цеху. Згодом відповідав за роботу зміни реакторного цеху. Тоді – начальник зміни блока, начальник зміни станції. В родині син і дружина – також атомники.

За трудові успіхи В.В.Лисенко нагороджений нагрудними знаками «Відмінник енергетики України» Міністерства енергетики України та «Відмінник атомної енергетики України» ДП «НАЕК «Енергоатом», «Почесний працівник атомної енергетики» ДП «НАЕК «Енергоатом»; орденом «За заслуги» III ступеня. З поміж майже 46 років трудового стажу 35 присвячено нашому підприємству.

Перед самим пуском першого енергоблока прийшов у колектив атомників Геннадій Олексійович Панасенко.

Неабиякий фаховий досвід вже отримав він після закінчення Томського політехнічного інституту. Інженер-теплофізик після закінчення вишу рік працював стажером-винахідником Інституту теплофізики Сибірського відділення Академії наук СРСР, згодом інженером Державного інституту комплексного проектування. У 1977-1982 роках – машиніст турбіни, начальник зміни цеху ТЕЦ гірничохімічного комбінату.

Далі безпосередня робота у атомній промисловості. Старший інженер управління реактором, начальник зміни реакторного цеху Калінінської АЕС, начальник зміни енергоблока виробничого підприємства Калінінатоменергоналадка».

У грудні 1987 року перевівся на Хмельницьку АЕС і майже десять років

працював на посадах начальника зміни блока та начальника зміни станції. У 1996-2004 роках – начальник цеху переробки радіоактивних відходів. Далі – заступник головного інженера по загальностанційних об'єктах.

Багато перипетій пережив разом із колективом. Має відзнаки «Почесний працівник ВП ХАЕС», «Відмінник енергетики України», «Заслужений працівник Хмельницької АЕС», «За вагомий внесок у розвиток атомної енергетики України», нагороджений Почесною грамотою Мінпалив-енерго України.

«Море на замок» – один із сталих виразів у лексиконі Сергія Івановича Романка. Була в його біографії служба у Військово-Морських Силах СРСР, якій він присвятив п'ятнадцять років життя. Офіцер запасу внутрішньо залишився вірним морю. Його у Нетішині обрали головою міської благодійної організації «Екіпаж», що об'єднала колишніх моряків. Не просто розвагами та спогадами займаються колишні флотські – неабияку пропагандистську діяльність проводять вони, згуртовуються на добрі справи.

Після відторгнення росіянами Криму, український флот мав великі проблеми із матеріальним забезпеченням. «Екіпажу» вдалося зібрати та переказати на відповідні рахунки понад 50 тисяч гривень. Ініціатори безпосередньо контактували з командирами екіпажів та військових частин і зібрані

кошти не ходили манівцями, а переказувалися напряму.

Через рік по тому труднощів у Військово-Морських Сил України не поменшало. Вцілілі кораблі з анексованого Криму перебазувалися в Одесу, а разом з ними і особовий склад, який залишився вірним присязі своєму народу і не побажав служити чужій країні.

Через відсутність меблів моряки спали на карематах, кинутих на цемент. І знову «Екіпаж» оголосив збір коштів, аби зарадити цьому неподобству. Збирали моряки кошти і на технічне оснащення водозлазного корабля «Нетішин», на інші акції.

Сам Сергій Іванович затятий рибалка і славиться у колективі в якості найкращого майстра приготування наваристої рибної юшки.

З 1992 року, як тільки прийшов у колектив атомників, С.Романко у Атом-

профспілці. Закінчив курси при Академії праці та соціальних відносин. Член профкому ХАЕС з 1993 року. З грудня 1992 року у цеху централізованого ремонту працював інженером 2 категорії з техні-

ки безпеки, з 1995 року – начальником дільниці з ремонту трубопроводів, арматури та посудин турбінного відділення. З грудня 1999 року по жовтень 2003 року на виборній посаді головного інспектора – уповноваженого трудового колективу з питань охорони праці профкому ВП ХАЕС.

Далі працює у відділі охорони праці ВП «Хмельницька АЕС» спочатку заступником начальника відділу, а з 2010 по 2020 рік обіймав посаду начальника відділу охорони праці. У тому, що колектив ХАЕС 2017 року визнавався кращим в Україні з охорони праці, частина заслуги керівника відповідного підрозділу.



За трудові успіхи, високі професійні показники С. І. Романко нагороджений нагрудними знаками «Почесний працівник атомної енергетики» ДП «НАЕК «Енергоатом»; «Почесний працівник ВП ХАЕС», Грамотою Міненерговугілля України; Почесною грамотою територіального управління Держгірпромнагляду у Хмельницькій області тощо.

Відзначений він і грамотою ЦК Атомпрофспілки. В місті знають його як організатора міської секції тенісу. А ще він затятий турист.

Колектив ХАЕС сприяє розкриттю талантів і трудових звитяг членів колективу. І вони з великою шаную ставляться до усього, що робиться на станції, примножують її славу, уболівають за її майбутнє. Такі люди, як В.Лисенко, Г.Панасенко, С.Романко, заклали традиції, якими житиме ХАЕС і надалі.

Віктор Гусаров

На знімках: В.Лисенко та Г.Панасенко на початку кар'єри на ХАЕС; С.Романко знайомиться з книгою про охорону праці

• ВИТОРКОВІ ЗУСТРІЧІ •

МОДЕРНІЗАЦІЯ І РЕКОНСТРУКЦІЯ ОБЛАДНАННЯ – ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ППР

У підпорядкуванні заступника начальника електроцеху з ремонту ПТ і ПБ В.В.Суханевича дві дільниці – з ремонту перетворювальної техніки та з ремонту обладнання протипожежного призначення. Персоналу кожної з них випало виконати великий обсяг робіт у ході ППР на другому енергоблоці. Досить багато сил і часу витрачено на технічне обслуговування та ремонт загальноблочних агрегатів безперебійного живлення обладнання на 3 і 1 каналах системи безпеки, аналогічні роботи зараз виконуються на 2 каналі. Обстежено обладнання ВАЗП для можливості продовження терміну його експлуатації. Персонал дільниці перетворювальної техніки також супроводжує роботи із ядерним паливом, оскільки на нього покладено функції технічного обслуговування обладнання полярного крана і переважнотажуальної машини реакторного відділення, працюючи під час планово-попереджувального ремонту цілодобово.

Крім планових робіт зазвичай виконується реконструкція обладнання. Зараз, напри-

клад, за словами Володимира Суханевича, укладено договір з ТОВ «Діаконт» на проведення модернізації системи керування крана кругової дії. На другому енергоблоці вже завершено обстеження з уточненням обсягів модернізаційних робіт і направлено попередні проекти необхідних документів. Вони досить об'ємні, на підготовку витрачається багато часу і ресурсів.

У персоналу дільниці з ремонту автоматичної пожежної сигналізації та автоматичного пожежогасіння своя специфіка і свої завдання на час ППР. Колектив так само уже виконав заплановані обсяги робіт на 3 і 1 каналах системи безпеки, зараз вони тривають на 2-у каналі.

Вимоги нормативно-правових актів з пожежної безпеки постійно підвищуються, тому актуально залишається реконструкція на ввіреному обладнанні, що передусім потребує чимало додаткового часу на вивчення проектно-документації, ознайомлення з новим обладнанням, нагляд за виконанням підрядниками конкретних реконструкційних

робіт. Наразі підрядна організація ТОВ «Західелектромонтаж» виконує роботи у машинному залі другого енергоблока, де триває монтаж автоматичної пожежної сигналізації на основі адресної системи. Дана система дозволяє значно швидше ідентифікувати місце виникнення пожежі, а відтак оперативно її локалізувати і ліквідувати, мінімізуючи можливі матеріальні втрати, завдання шкоди здоров'ю персоналу.

– Адресна система, – каже співрозмовник, – дозволяє також діагностувати систему, вчасно виявляти будь які негаразди, пошкодження. У зв'язку з необхідністю облаштування практично усіх приміщень об'єктів автоматичною пожежною сигналізацією значно збільшується кількість обладнання, що обслуговується (пожежних сповіщувачів, кабельних зв'язків тощо), яке пов'язане із іншими системами.

Не оминули ми у розмові питання забезпечення служби перетворювальної техніки і пожежної безпеки кадрами відповідної кваліфікації. Проблема є, над її вирішенням у

підрозділі працюють. І тут мало просто заповнити вакантні посади, варто багато і системно працювати над підготовкою новоприйнятої людини для кваліфікованого виконання роботи. Нюансів надзвичайно багато, важливі не тільки необхідні технічні знання за профілем. Адже персонал, який обслуговує таку велику кількість обладнання, має вивчити доволі обширну географію розташування закріпленого обладнання та розмежування зон обслуговування. Потрібно навчитися орієнтуватися у розгалуженій мережі приміщень, знати, кому вони належать, оперативно дістатися на необхідний об'єкт, бути готовим до робіт із підвищеною небезпекою тощо. Зважаючи на велике навантаження і відносно низький рівень оплати праці, люди шукають інше місце роботи як у підрозділах ХАЕС, так і за її межами. А тому система заохочення вже навченого персоналу, з набутим практичним досвідом, залишається у порядку денному на першому місці.

Ольга Сокол

ПРО СТАН НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА ЗА ГРУДЕНЬ 2020 РОКУ

За даними досліджень рівень води в р. Горинь (над рівнем Балтійського моря) в грудні 2020 року протягом місяця змінювався від 192,59 до 192,72 метра (мінімальне значення – 192,52; максимальне значення – 192,72; середнє – 192,63).

Температура води в р. Горинь в грудні 2020 року протягом місяця змінювалась від 3,4°C до 2,9°C (мінімальне значення – 1,1; максимальне значення – 3,4; середнє – 2,2).

Витрати води в р. Горинь в грудні 2020 року протягом місяця змінювались від 6,00 до 8,66 м³/с (мінімальне значення – 4,74; максимальне значення – 8,66; середнє – 6,81)

Примітка: при розрахунку витрати води в р. Горинь, зокрема, застосовується коефіцієнт що враховує наявність водоростей (розрахунок виконується за відповідною методикою).

Загальний стік р. Горинь за грудень 2020 року склав 18,2 млн м³ (грудень 2019 року – 15,9 млн м³).

Рівень води ставка-охолоджувача (при проектному рівні 203,0 м над рівнем Балтійського моря) в грудні 2020 року протягом місяця змінювався від 202,05 до 202,09 метра (мінімальне значення – 202,04; максимальне значення – 202,09; середнє – 202,06).

Площа дзеркала ставка-охолоджувача на кінець місяця склала 18,494 км², об'єм води 99,975 млн м³.

Температура води у ставку-охолоджувачі в грудні 2020 року протягом місяця змінювалась від 7,4°C до 7,5°C (мінімальне значення – 3,5; максимальне значення – 7,5; середнє – 6,0).

Дані хімічного аналізу якості води ставка-охолоджувача (р-н насосної станції додаткової води (НДВ)) та річки Горинь (м. Нетішин) у грудні наведені у таблиці.

Як видно з даних результатів хімічного аналізу, якість води ставка-охолоджу-

Показник	Ставок-охолоджувач	р. Горинь	ГДК*
Твердість загальна, мг-екв/дм ³	5,2	6,5	-
Кальцій (Ca ²⁺), мг/дм ³	70,14	100,20	180
Магній (Mg ²⁺), мг/дм ³	20,66	18,23	40
Натрій (Na ⁺), мг/дм ³	82,3	12,0	120
Калій (K ⁺), мг/дм ³	10,8	3,1	50
Бікарбонати (HCO ₃ ⁻), мг/дм ³	305,0	335,5	-
Карбонати (CO ₃ ²⁻), мг/дм ³	4,5	0,0	-
Сухий залишок, мг/дм ³	516	379	1000
Сульфати (SO ₄ ²⁻), мг/дм ³	115,9	37,1	100
Амоній, (NH ₄ ⁺), мг/дм ³	0,27	0,40	0,5
Нітрати (NO ₃ ⁻), мг/дм ³	2,11	5,87	40
Нітрити (NO ₂ ⁻), мг/дм ³	0,022	0,100	0,08
Фосфати (PO ₄ ³⁻), мг/дм ³	0,84	0,26	0,25
Нафтопродукти, мг/дм ³	0,06	0,06	0,05
СПАР, мг/дм ³	0,018	0,035	0,1
Залізо загальне, мг/дм ³	< 0,100	0,265	0,1
Окислюваність перманганатна, мгО/дм ³	7,04	3,52	-
Розчинений кисень (O ₂), мгО ₂ /дм ³	12,23	11,68	≥4

Примітка: Норматив ГДК (гранично-допустимої концентрації) наведений як довідковий для водних об'єктів рибогосподарського призначення (до яких відноситься р. Горинь) – «Правила охорони поверхностних вод».

вача в грудні за окремими показниками краще якості води річки Горинь.

Протягом грудня викид забруднюючих речовин в атмосферне повітря здійснювався відповідно до Дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами. Перевищення затверджених нормативів граничнодопустимих викидів забруднюючих речовин не було.

За даними дослідження хімічного складу атмосферного повітря встановлено, що в грудні максимально-разова концентрація окислів сірки на межі санітарно-захисної зони ВП ХАЕС (в районі

м. Нетішин) склала <0,05 мг/м³ (<10,0% від ГДК), максимально-разова концентрація окислів азоту склала <0,020 мг/м³ (<10,0% від ГДК).

Усього за грудень 2020 року випало 38,8 мм опадів. На підставі дослідження хімічного складу атмосферних опадів відзначено, що значення рН (водневий показник) склало 7,90 одиниць рН.

Середньомісячна температура повітря «+0,7°C» (максимальна середньодобова – «+6,2°C», мінімальна – «-4,8°C»).

Олександр Голод,
заступник начальника відділу ВОНС –
начальник ЕХЛ

ВСТУПАЙТЕ У ВИЩІ НАВЧАЛЬНІ ЗАКЛАДИ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

Проводиться набір абітурієнтів на денну форму навчання у вищі навчальні заклади Державної служби з надзвичайних ситуацій для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр» та «магістр»:

1. Львівський Державний університет безпеки життєдіяльності України (www.ldubgd.edu.ua).
2. Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля (www.fire.ck.ua).
3. Національний Університет цивільного захисту України м.Харків (www.nuczu.edu.ua).
4. Вище професійне училище Львівського державного

університету безпеки життєдіяльності м. Вінниця (www.vpu.ldubgd.edu.ua).

Примітка! При вступі на навчання за державним замовленням просимо звертатися до органів та підрозділів цивільного захисту за місцем проживання.

Контакти:

З державний пожежно-рятувальний загін Головного управління ДСНС України у Хмельницькій області.

Тел. 6-34-93 - група персоналу; моб. тел. 0671029196 - Світлана Миколаївна Міщук; моб. тел. 0673845713 - Роман Володимирович Захарів.

РІЗДВЯНІ ТРАДИЦІЇ У ЗАСОБАХ ГРОШОВОГО ОБІГУ

Колишнього начальника дільниці цеху теплової автоматики та вимірювань Хмельницької АЕС Миколу Павленка багато жителів міста енергетиків знають як фахівця у сфері нумізматики – науки про історію та обіг металевих монет. Микола Григорович вже багато років є активним членом «Славуцького міжрайонного відділення філателістів Асоціації філателістів України», бере участь в організації виставок різних грошових знаків, які протягом десяти років стали традиційними в Нетішинському міському краєзнавчому музеї. Колекціонер неодноразово ділився своїми пізнаннями світу грошових знаків на шпальтах газети «Перспектива». Наразі випала нагода поспілкуватись із Миколою Павленком про традиції випуску різних вітчизняних монет, присвячених Різдвяним святкам.

– Миколо Григоровичу, у нашій державі у грошовому обігу перебувають різні за номіналом монети – копійки, гривні, до дизайну яких звикла більшість співгромадян. Але, як виявляється, є велика кількість монет, про які відомо лише любителям нумізматики, колекціонерам.

– Спочатку хочу роз'яснити, що монети, які карбуються монетним двором Національного банку України, мають різні категорії. Найбільш поширена – «Обігові монети». Ними ми користуємось щоденно під час купівлі, оплати різних послуг. Загальні тиражі таких металевих грошових знаків вимірюються мільйонами екземплярів. Інші випуски монет присвячуються видатним особистостям, ювілеям, географічним особливостям нашої держави. Номінали «2 гривні», «5 гривень» карбуються із недорогоцінних металів, на виготовлення десятигривневих та двадцятигривневих монет використовується срібло високої проби. Гроші значно більших номіналів – із золота найвищої проби. Колекційна вартість таких сучасних платіжних засобів удесятки разів перевищує встановлену державою їх номінальну вартість. Ювілейні та пам'ятні українські гроші прак-

тично не потрапляють у загальний грошовий обіг, а стають предметом гордості поціновувачів нумізматики. За статистичними даними на 2020 рік, всього ювілейних та пам'ятних монет за час незалежності України випущено 870 видів. З них - 484 із недорогоцінних металів. Ювілейні і пам'ятні монети почали карбуватися Національним банком із 1995 року, з 870 монет 21 монета номінована у карбованцях і 849 у гривнях.

– Які українські монети присвячені Різдвяним святкам?

– Завдяки старанням вітчизняних майстрів нумізматики справи українські монети регулярно беруть участь у міжнародних виставках, і часто повертаються додому із перемогою. Вперше такою стала срібна монета номіналом 10 гривень «Різдво Христове», яка у 2000 році стала кращою у номінації «Монета року, яка найбільше надихає» на міжнародному конкурсі «Краща монета року», який щорічно організовує американське видання Krause Publication. Наступного року український Монетний двір отримав офіційне членство у міжнародній організації «Конференція директорів монетних дворів».

У 2002 році викарбувано ще два види монет на обрядову тематику – «Свято Різдва Христового в Україні». Для виготовлення монети номіналом «5 гривень» використано сплав нейзибер, а десятигривневих – срібло Ag 925 проби. На аверсі монети зображено Різдвяну зірку – традиційний атрибут, пов'язаний із євангельською легендою про Христа, у центрі якої розміщено малий Державний Герб України та рік карбування. На реверсі монети зображено традиційну святкову сцену – Різдвяний колядницький гурт, у центрі якого ватага з Різдвяною зіркою, а по колу розміщено

написи: «Свято Різдва Христового». Оглядаючи монету, мимоволі пригадується веселий та радісний період, що вирізняється своєю особливою обрядовістю, багатством фольклору, етнографічною самобутністю. Новий рік – це не просто переддень нових 12 місяців, а одне із найдавніших і найзагадковіших свят, очікування і відзначення якого пов'язані зі світом добрих казок і магії. У загальнолюдській культурній традиції це подія, що впродовж століть відзначається в усіх країнах і на всіх континентах. В Україні новорічно-різдвяні святкування мають особливу тривалу історію, багату різноманітну атрибутику та зберегли давні традиції. Тому не ви-



Монету введено в обіг 2016 року. Вона належить до серії «Українська спадщина».

Якщо заглянути в історію – вперше «Щедрик» було виконано в Україні на Різдво у грудні 1916 року. Композитор Микола Леонтович намагався досягти досконалої гармонії дов-

кола всього чотирьох нот, і це йому вочевидь вдалося. Після створення англійської версії «Щедрик» уперше прозвучав у березні 1936 року в Нью-Йорку в «Madison Square Garden» під час американського з'їзду вчителів музики.

21 листопада 1936 року автор англійського тексту Вільховський зареєстрував відповідний патент у компанії «Carl Fisher». Відтоді український «Щедрик» поволі втрачає статус українського. Хоча, аналізуючи американську пресу наступних десятиліть, можна сказати, що впродовж 40-60-х років авторство музики Миколи Леонтовича переважно зазначалося під час виконання чи запису «Carol of the Bells». Далі воно втрачалося, аж поки пісня не стала просто американською колекцією «Carol of the Bells».

До речі, існує версія, що український композитор Леонтович з першоджерелом «Щедрика» познайомився у селах Хмельниччини.

Це ще раз підтверджує тезу, що за допомогою монет можна вивчати історію нашої держави, самобутність його народу.

**Спілкувався
Олександр Шустерук
Фото автора**



падково це надихнуло художників та дизайнерів вітчизняного монетного двору на створення інших монет за Різдвяною тематикою. У 2018 році було відкарбовано монету «До новорічних свят» номіналом «5 гривень». На її аверсі можна розглядити три ангели та стилізоване зображення сніжинок і зірочок. На реверсі монети зображено кольорову Різдвяну зірку (використано тамподрук) – один із символів народного обряду колядування, стародавній символ сонця, вогню і тепла; навколо зірки напис: «З Новим роком та Різдвом Христовим!».

Цікавою тематичною є монета, яка присвячена 100-річчю першого виконання хором Київського університету твору Миколи Леонтовича – «Щедрик».

СПІВ ДОПОМАГАЄ ЗРОСТАННЮ

Владиславу Кучеруку 15. Народився і виріс у Нетішині. З дитинства займався співом у колективі «Вернісаж», яким опікується Ольга Дьячина.

«Я прийшов до Ольги Сергіївни на вокал у чотири роки. Напевно, вона побачила жагу до розвитку і вже з 10 років я в якості соліста», - розповів Владислав.

Сьогодні він - студент 1-го курсу Київської муніципальної Академії естрадно-циркового мистецтва. Впевнено долає сходи до своєї мрії – хоче стати артистом. Брав участь у різноманітних конкурсах. Про перший розповідає так: «Це було неймовірно, адже відразу виборов третє місце. Надзвичайно вдалий початок, адже у наступних конкурсах я не підіймав-

ся вище дипломанта. Проте Ольга Сергіївна сказала: «Не засмучуйся, бо сьогодні ти дипломант, а завтра можеш отримати гран-прі, а післязавтра знову будеш дипломантом. Це все суб'єктивна думка журі, на яку не потрібно звертати зайвої уваги. Головне – не здаватися та йти вперед до своєї мети».

У 2018 році ми вже поїхали на конкурс до Іспанії, де я отримав перше місце, до якого так довго йшов. Емоції неможливо описати. І з подальших конкурсів, які були протягом наступних двох років, я привозив лише перші або другі місця.

У Владислава Кучерука серйозна, любляча та потужна команда підтрим-

ки. Це ті люди, які дали хлопцеві чудовий старт і насагу до перемог: мама – вихователь за фахом, тато – інженер служби фізичного захисту атомної електростанції. А ще є молодший брат і сестра. І в числі тих, хто допомагає зростанню, улюблена вчителька співу.

«Просто неймовірна підтримка від Ольги Сергіївни: якби не вона, я не знаю, чи займався би цим. Також підтримує мене великий колектив «Вернісажу» - дружна велика сім'я», - каже Владислав.

Не маємо жодного сумніву, що усі творчі і життєві мрії цього цілеспрямованого і здібного юнака обов'язково здійсняться.

Власна інформація

ОТРИМУВАТИМУТЬ СТИПЕНДІЮ МІСЬКОГО ГОЛОВИ

90 стипендій продовжать отримувати у 2021 році фахівці різних галузей громади, талановиті діти, молодь та спортсмени.

Гарною традицією у нашій громаді стало щорічне заохочення стипендіями Нетішинського міського голови провідних фахівців галузей освіти, культури і спорту, обдарованих та талановитих дітей, молоді, перспективних спортсменів.

У 2021 навчальному році заохочувальні відзнаки щомісяця (з 1 січня по 31 травня 2021 року) у сумі 600 гривень продовжать отримувати 45 педагогів (всього 135 тисяч

гривень), по 300 гривень – 45 дітей і молодих людей (всього 67 тисяч 500 гривень). Відповідні рішення підтримали члени виконавчого комітету Нетішинської міської ради.

Серед обдарованих дітей та молоді стипендії міського голови отримують

учні НВК: Анастасія Ковалінська, Анна Карпова, Олександра Хвостова, Анна Гребенюк, Мирослава Костюк, Діана Шостак, Максим Петрівський, Богдан Василів, Ярослав Касіяненко, Юліана Балагур;

учні ЗОШ №2: Єва Малярчук, Олександр Герасимчук, Анастасія Сотник, Марія

Сінкевич, Максим Нирченко, Яна Колосінська, Ірина Ренькас, Олександра Сахарук, Дар'я Березьська;

учні ЗОШ №1: Сергій Яцюк, Віталіна Войтюк, Орест Главацький;

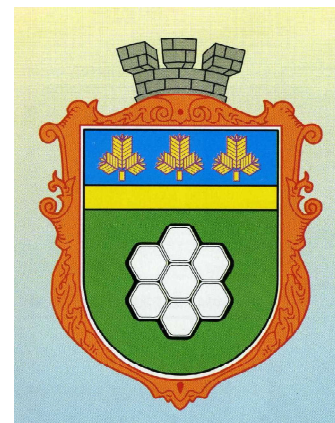
учні ЗОШ №4: Тарас Шпорто, Владислав Антончик;

вихованці Центру туризму і краєзнавства: Софія Бойчук, Іван Федорчук;

учні Палацу культури: Владислав Кучерук, Матвій Гасимов, Любов Березьська;

вихованець Будинку дитячої творчості: Назар Новак;

учні Нетішинської художньої школи: Євгенія Мукосії,



Кароліна Мазур, Поліна Погуральська, Богдана Погуральська;

вихованці Нетішинської школи мистецтв: Каріна Вецало, Маргарита Лященя, Ярослав Оксенюк, Аркадій Васкевич;

спортсмени КДЮСШ: Катерина Савчук, Богдан Цисар;

учні Клубу «Юний технік»: Данііл Муштук, Кіріл Велічко;

спортсмен СК «Вершина» Ярослав Кондратюк.

Нових успіхів та звершень!

ПОПОВНЕННЯ

З 14 по 21 січня 2021 року в акушерському відділенні Нетішина народилося 7 немовлят: 4 дівчинки і 3 хлопчики. Нетішинських немовлят цього разу 5: 3 дівчинки і 2 хлопчики.

Мамою найбільшої новонародженої дитини стала нетішинка Діана Федорівна Нечи-

порок. Її синочок народився вагою 3870 грамів при зрості 54 см.

Щиро вітаємо батьків з поповненням у сім'ї.

Дані на 9 годину 21 січня 2021 року.



Перспектива

Розповсюджується
безкоштовно

30100, Хмельницька обл., м.Нетішин, вул. Лісова, 6, редакція.
Тел.: редактор 6-37-85; кор-т: 6-37-86; www.xaes.org.ua;

Гол.редактор В.П.Гусаров, тел.: 6-37-84
E-mail: gusarov.viktor@khnpp.atom.gov.ua

Засновник - адміністрація і трудовий колектив Хмельницької атомної електростанції

Зам. 195. Тираж 1000 екз. Обсяг 0,92 д.а. Набір і текстові діапозитиви виготовлені у ДОД ЦГЗ ХАЕС.
Газета віддрукована у ДОД ЦГЗ ХАЕС. Свідоцтво про реєстрацію серії ХЦ № 200 від 25 жовтня 1994р.